

Merhum Seyyid Bahçivan Hoca İle Abdölfettah Ebu Gudde Hocamızı Ziyaretimiz

Mekke-İ Mükerrerme'ye ilk gidişim 1980 yılı Şubat ayında İst. İHL öğrenci Umre gurubu rehber öğretmeni olarak olmuştu. Ondan sonra 05 Eylül 1980 tarihinde de Mekke Üniversitesine talebe olarak kabul edilmem üzerine tekrar Mekke'ye dönme imkanı buldum. İlk yıl eşimi ve çocuklarımı yanıma almayıp, Arap öğrencilerle birlikte öğrenci yurdunda kaldım. Yurt odasında beraber kaldığımız 5 kişiden, biri Suudlu, biri Suriyeli, diğer ikisi Filistin'li olduğunu iyi hatırlıyorum. Titiz yapım, hassas uyku düzenim sebebi ile Araplarla beraber kalmak pek de kolay olmuyordu. Sıkıntılar yaşamış olsam da Araplarla beraber kalmış olmam, dil pratiğimi geliştirme açısından, benim için çok faydalı olmuştu. Kısa zamanda konuşma sıkıntısını aşma imkanı bulmuştum. Türk ehliyetimin varlığına istinaden Suud ehliyeti almaya müracaat etmiş, direksiyon imtihanı için hazırlanıyordum. Kendime yakın hissettiğim, benim gibi İst. İHL ve İst. YİE mezunu olan **Seyyid Bahçivan** kardeşimizin **Galant marka** otomatik arabası ile bana yardımcı olması ile başlayan irtibatımız değişik zamanlarda değişik vesilelerle sürmüştü; hiç kopmamış; kesintisiz devam etmiştir.

Mekke'de talebe olduğumuz ilk yıllarda, müftülük görevimden istifa etmeden, Başbakanlık oluru ile maaşlı mezun olarak, devlet tarafından Mekke'ye gönderilen ilk ve tek talebe olmam sebebi ile elimdeki Başbakanlık imzalı belgem işime çok yaramış, Suud resmi makamlarında hususi iltifat ve ihtimam görmeme vesile olmuştu. Bu ihtimamdan istifade ile eşim ve üç çocuğuma kolaylıkla oturma vizesi onayı alabilmiştim. Mekke Ümmül Kura Üniversitesi Talebe işleri biriminden aldığım resmi yazı ile Riyad'da İçişleri Bakanlığına gitmem gerekiyor; yol arkadaşı arıyordum. Seyyid Bahçivan kardeşime durumu açtım; beraber gitmeye karar verdik. Galant arabası ile yola çıktık; Riyad'a varıp resmi işlerimizi gördükten sonra, Seyyid Bahçivan kardeşimizin teklifi ile Suriye asıllı, Riyad Üniversitesinde hocalık yapan **Abdölfettah Ebu Gudde** Hocayı, evinde ziyaret edeceğiz. O güne kadar adını dahi duymadığım bu Hocayı bana **Seyyid Bahçivan** kardeşim anlatıp tanıtmıştı. Uzun bir aramadan sonra Hocamızın evini bulup zile bastık; kapıyı açan bir gence kendimizi tanıtip Ebu Gudde Hocamızı ziyaret etme isteğimizi bildirdik. Bizi içeri alıp başka misafirlerin de oturduğu salonda yer gösterip oturttu. Az sonra **Ebu Gudde** Hocamız içeri girip hepimize tek tek hoş geldin demekle kalmadı; ikimize hususi ilgi ve ihtimam gösterdi. Kısa bir fasıldan sonra içeri giren genç salonda bulunan bütün misafirlere içecek ikram etti ve bize sıra gelince, **Ebu Gudde** Hoca'nın işareti ile durdu ve bize ikram etmeden tepsiyi Hocamıza verdi. Bir an yaşadığımız bu şaşkınlık akabinde, tepsi elinde **Ebu Gudde** Hocamız bize yaklaşıp ikramı kendi elleri ile bize takdim etmez mi? Şaşkınlığımızdan ne yapacağımızı, ne söyleyeceğimizi şaşırmiştık. Ayağa kalkmış, yaşadığımız şaşkınlık ve eziklik yüzümüzden okunuyor olsa gerek ki salondaki diğer misafirler de bize bakıyor ve olana bir anlam veremiyordu. **Ebu Gudde** Hocamız hem bizi rahatlatmak hem de salondaki misafirlerinin merakını gidermek için, salonda bulunanlara hitaben: **"Kusuruma bakmayın, bu gençler benim veli nimetim, aziz hocam Zahidül Kevser'inin torunları, bunlara bizzat kendim ikramda bulunmak istememin sebebi, hocama olan vefa borcumun ağırlığını azaltmak içindir."** dedi. Sonradan öğrendik ki, salonda olan diğer misafirler Hindistan ve Pakistan'dan gelmiş bir alimler gurubu idi. O salonda bulunanlar arasında talebe olan sadece biz ikimizdik. Bir anda salondakiler de bize bakmaya başladı. Seyyid Bahçivan kardeşimi bilmem ama ben Zahidül Kevseri'yi bile bilmiyorum; bizi torunları diye takdim etti hocamız.

Ya Zahidül Kevseri'den sorarlarsa ne yapacağız diye korkmaya başladım. Bereket versin **Ebu Gudde** Hocamız salondaki alimler heyetine **Zahidül Kevseri'yi** anlattı da bizde öğrenip rahatlamış olduk. Ondan sonra ilk fırsatta Zahidül Kevseri'yi okuyup tanımak mecburiyetinde kaldım. Madem torunu olmak bize **Ebu Gudde** gibi bir alimin elinden ikram takdimine vesile oldu. O zaman böyle bir dedeyi tanımak bize vacip olmuştu. Yaşadığımız bu olay **Zahidül Kevseri'yi**, eserlerini, **Abdülfettah Ebu Gudde'yi** tanımamıza ve öğrenmemize vesile olmuştur. Daha sonra **Ebu Gudde** Hocamız Mekke'ye gelmiş, **Seyyid Bahçivan** Hocamızın evinde kendisi ile uzun bir mülakat gerçekleştirmiştik. Teyp kasetine kaydettiğimiz bu mülakatı **Ahmet Efe** Hocamız yazıya dönüştürmüş, Erzurum'lu **Hattat Mustafa Necati** efendiye dinletip görüşünü sormuş; tercümesini yapmadan arşivime koymuştum. Maalesef şu ana kadar tercüme edip yayınlama imkanımız olmadı. Bu ziyaretimizden sonra **Darül İfta** makamına uğrayıp, bize hediye edilen ve arabamızı tıka basa dolduran kitapları aldıktan sonra **Seyyid Bahçivan** Hoca ile beraber Mekke'ye dönmüştük.

Rabbim Ou ve bizi, Hadis ve Fıkıh ilminde Zahidül Kevser'inin icazetli talebesi ve Halife'si olan Ebu Gudde Hoca ile cennetinde de buluştursun. (Amin)

07/03/2023 Mekke-i Mükerrreme

Ahmet Ziya İbrahimoglu